

KIRKKOSANOMAT

"TOTISESTI, MEIDÄN SAIRAUTEMME HÄN KANTOI".

Lukemattomat ihmiset ovat maan päällä eläneet, kuolleet ja ainaaksi unohtuneet. Miksi yhden kärsimys ja kuolema on saanut sellaisen merkityksen, että se on saanut aikaan, niinkuin eräs historiankirjoittaja sanoo, ainoan todellisen käänteen koko ihmiskunnan elämässä? Miksi ihmisten katseet sukupolvesta toiseen kääntyvät tätä kerran pystytettyä ristiä kohti? Siksi, että risti julistaa: hän kuoli meidän tähtemme.

Tämä sanoma alkaa kuulua jo kaukaa ristin tuolta puolen profeetan sanana: "Totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän säilytti päällensä. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä olisi rauha". Sen selkeämmin ei tämän kärsimyksen ja kuoleman merkitystä voida sanoa. Toinen rikkoo, toinen kärsii, toisen kuolema on toisen elämä.

Siinä on se sanoma, jota risti julistaa, evankeliumi, josta Luther sanoo, että se on kirkon todellinen aarre ja Paavali, että se on Jumalan voima.

Mutta siinä on samalla kuin ylipääsemätön este ihmiselle. Raamattu sanoo, että mikä toisille on kulmakivi, on toisille kompastuskivi ja loukkauskallio.

Se on usein kompastus ihmisen luonnolliselle järjelle. Monet ovat ajatelleet ja kyselleet: "Enkö saa pitää itseäni kristittyinä, kun rukouksen luen Raamattua ja uskon Jumalaan. Jeesuksen kuoleman merkitystä en ymmärrä".

Tähän ristiin voi kompastua myös ihmisen oman arvon tunto. Risti näet julistaa kaikki, mikä on ihmisestä, kelpaamattomaksi, ja sanoo, että pelastuksemme on kokonaan Jumalan ja hänen armonsa varassa. "Kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut maailman itsensä kanssa".

Evankeliumi ei avaudu meille ajatuksen tietä. Kristus on Jumalan salaisuus, sanoo Raamattu. Emme ole Jumalan neuvonantajia. Sana ristiksestä on tosin salaisuus, mutta meille ilmoitettu salaisuus. Se on annettu meille, ei arvosteltavaksi, vaan vastaanotettavaksi. Totisesti, meidän sairautemme hän kantoi!

Miksi tuskan kalvaa annat, sieluas sä syntinen?

Miksi syntein taakkaa kannat? Katso: Kristus kantoi sen.

Sovitus saarnatahan, rohkaistu siis uskomahan anteeks'anto syntien.

Aatos Laiho

PORIN KIRKON PAIKKA KAUPUNGIN MAALLA

Koska kaupungin tulevia liikenne- ja ratkaisuista on tarpeellista tietää, kuka omistaa Keski-Porin kirkon ympärillä olevan alueen ja miten kaupungin ja seurakunnan maitten rajat tällä alueella kulkevat, antoi Porin kaupunginhallitus vuonna 1956 rakennus- ja kiinteistö-lautakunnan tehtäväksi näiden seikkojen selvittelyn. Selvitys on nyt valmistunut ja sen mukaan kirkkopuiston omistaa kaupunki. Seurakunnalla on vain hallintaoikeus alueeseen.

Rakennustoimiston mittausosasto tutki asiaa maanmittauskonttorissa, jolloin todettiin, että kirkkopuiston aluetta ei ole erotettu itsenäiseksi tilaksi. Kirkkoherranvirastossa ei niin ikään ole mitään asiakirjoja seurakunnan omistusta tai hallintaoikeudesta.

Mainittakoon, ettei vanhempina aikoina ollut tapana toimittaa kirkkojen ja hautausmaiden maanmittauksia. Seurakunta ja kunta olivat sama käsite, sillä kaikki kansalaiset olivat seurakunnan jäseniä samoin nautintaoikeuksin. Maan lahjoitukset kirkolle olivat eri asia.

Arkkipiispa Martti Simojoki

Porin Teljän seurakunnassa

Merkittävin kevättalven tapahtuma Porin seurakunnassa on epäilemättä arkkipiispa Martti Simojoen vierailu 6.—7. p. maaliskuuta Porin Teljän seurakunnassa, jolloin toimitettiin neuvottelu seurakunnan kanssa ja rovasti Torsti Kanervan virkaanasettaminen.

NEUVOTTELU

Lauantai-iltana olivat seurakunnan työntekijät ja luottamusmiehet kokoontuneet uusittuun Mikonkatu 8 rukoushuoneeseen, kun rovasti Kanerva lausui arkkipiispan seuralaisineen tervetulleeksi.

Tämän jälkeen arkkipiispa Simojoki luki jakeita Efesolaiskirjeen 4. luvun alusta, jossa Paavali kehottaa vaeltamaan kutsumuksensa arvon mukaisesti sekä eritoten säilyttämään hengen yhteyden. Arkkipiispa totesi, että Efesolaiskirjeen sanat antavat meille välittömän kosketuksen ensimmäisten kristittyjen elämään ja että me olemme osa kirkkoa, jonka perintö ulottuu ensimmäiseen kristilliseen kirkkoon. Meillä on sinne välitön yhteys, ja se näkyy parhaiten kristillisessä kasteessa. Pyhän kasteen perinne yhdistää meidät voimakkaasti ensimmäiseen kristilliseen kirkkoon. Mutta niin suuri arvo kuin perinteellä onkin, paljon tärkeämpää on, että uskoisimme, toivoisimme ja rakastaisimme niin kuin ensimmäiset kristityt. Siinä meidän voimiamme koetellaan.

Keskustelun johdannoiksi asemakaava-arkkitehti V. Olavi Nieminen käyttämässään puheenvuorossa totesi, että kaupungin piirissä on käynyt selvästi ilmi, miten kipeä Porin

Teljän kirkon tarve on. Sen jälkeen hän selvitteli ennusteita, joita on laadittu Porin ja Porin seudun asukasluvun kasvusta ja totesi, että Porin Teljän seurakunnan osalta on pääteltävissä, että tämän runsaan 20.000 asukkaan seurakunta on 25 vuoden kuluttua 40.000 asukkaan seurakunta. Seurakunnan keskeinen alue on ollut 9. kaupunginosaa, mutta ilmeisesti tämä keskeisyys vaihtuu ja suuntautuu silloin kaupungin itäpuolelle. Yhdeksännen kaupunginosan asukkaat ovat halunneet, että kirkko tulisi tähän osaan, mutta Pori on kulluttanut tältä alueelta tonttinsa loppuun, eikä tontteja ole saatavissa saneerauksenkaan kautta. Näin on päädytty Kuninkaanhaan alueeseen, jonne on nyt kerrotun kirkon tontin lisäksi varattu tontit myös kahdelle koululle ja uimahallille. Kaupungin rakennustoimistossa on vallalla käsitys, että Porin Teljän kirkon tonttiasiaa saadaan nyt ratkeamaan ja kirkko sijoitetuksi tälle Kuninkaanhaan alueelle, sanoi arkkitehti V. Olavi Nieminen.

Kahvitaunon jälkeen alkoi keskustelu, jossa erityisesti käsiteltiin kirkon tonttia ja itse rakennusta. Pormestari Hahta vastasi arkkipiispa Simojoen tiedusteluun, että seurakunnalla on mahdollisuus omilla varoilla rakentaa kirkko.

Arkkipiispa Simojoki halusi tietoja monenlaisista kirkkoon liittyvistä asioista, esim. sen koosta, mahdollisesti samaan yhteyteen rakennettavista asunnoista, mutta samalla hän tähdensi, että kirkosta on tultava sakraalirakennus — Herran alttarin ympärille rakennettava huone.

Neuvottelussa käsiteltiin myös virkailijoiden asuntotilannetta sekä seurakunnan nuorisotiloja.

Neuvottelutilaisuus päättyi asessori A. F. Salmisen pitämään iltahartauteen.

VIRKAAN ASETTAMINEN

Sunnuntaina oli Väinölän kirkko täyttynyt seurakuntalaisista, kun arkkipiispa Martti Simojoki suoritti kirkkoherra Torsti Kanervan juhlallisen virkaan asettamisen. Avustajina olivat asessori A. F. Salminen, lääninrovasti Y. S. Sarparanta, rovasti Niilo Lampi, kirkkoherra Oiva Tuominen, kirkkoherra Voitto Vuola ja pastori Aatos Laiho. Notaarin tehtäviä suoritti rovasti Paavo Nuorviita.

Arkkipiispa Simojoki lausui virkaanasettamispuheessaan seuraavaa:

"Iankaikkinen elämä on Jumalan lasten sanomaton elämä ja autuus taivaassa Jumalan luona. Näin ovat kristityt kautta aikojen uskoneet ja näin on Seur. sivulle...

Rovasti Torsti Kanervan virkaanasettamistilaisuus. Arkkipiispa Simojoen vasemmalla puolella asessori A. F. Salminen, rovasti Niilo Lampi ja kirkkoherra Voitto Vuola ja oikealla puolella lääninrovasti Y. S. Sarparanta, kirkkoherra Oiva Tuominen ja pastori Aatos Laiho.

KIRKKO PORISSA

LEIRIKUULUMISIA

Varsin huomattava osuus kesäajan seurakuntatoiminnassa on erilaisilla leireillä. Tämä osa työstä keskittyy erityisesti kahteen tukikohtaan: Junnilaan ja Ilmolaan.

Junnilaa ja siellä tapahtuvaa toimintaa ei tarvitse enää kovin yksityiskohtaisesti esitellä. Koko kesän kestävä tiivis ja yhtiäjaksoinen toiminta alkaa jo toukokuun lopussa perinteellisillä poikapäivillä ja uusien ylioppilaitten lakkiaisilla. Rippikoululeirejä on entiseen tapaan suunniteltu kaksi, toinen kesäkuun alussa ja toinen elokuun jälkipuoliskolla. Leiririppikoulutoimintaa yritetään vielä sitäkin laajentaa siten, että Preiviikin uudessa seurakuntatalossa on suunniteltu pidettäväksi kolmas, hiukan pienempi leiri. Kevätkausi näyttää, onko halukkaita rippikoululaisia tarpeeksi ja saadaanko tarvittava opettajavoima irroitetuksi tällaisena kroonilisen pappispulan aikana. Toivotavasti saadaan kumpiakkin tarpeeksi, niin opettajia kuin oppilaitakin, sillä leiririppikoulu on koulujen parhaita.

Muuta osaa Junnilan kesästä hallitsevat erilaiset sosiaaliset leirit. Äidit, invalidit, aistivalliset ja muut menneiden kesien tutut ryhmät kokoontuvat omille lomaleireilleen. Muutamia erikoisleirejä ja -päiviä on vielä saatu sovitetuksi väliin. Täten on Junnilassa odotettavissa seurakunnan työntekijäin kannalta tiivis ja työntäyteinen kesä.

Ilmolan leirikeskus Lytlylässä avaa ovensa jo neljännen kerran, mutta ei ole toiminnassaan vielä sillä tavoin vakiintunut kuin iso veljensä Junnila. Ilmolan toiminta hakee vielä oikeita uomia. Kun Junnila on luonteeltaan lomahotelli tai paremmanpuoleinen kesäsiirtola, on Ilmolaa pyritty muodostamaan luonnonvaraiseksi leirilueeksi. Sinne saapuva poika ja tyttö

joutuu otsa hiessä ahertamaan sadakseen kankaisten katon päänsä päälle, leirivuoteen allensa, nuotionsa syttymään ja perunansa kuo-rituiksi. Ehkäpä hän sittenkin on vähintään yhtä iloinen ja tyytyväinen kuin sellainen veikko, joka on modernissa lomahotellissa nukkunut keskuslämmityshuoneessa vaahdokumipatjalla, pessyt silmänsä vesijohtovedellä ja saapastellut valmiiseen pöytänsä nauttimaan sähköistetyn keittiön antimia.

Niin — Ilmolan "erämaassa" järjestetään siis lukuisia poika- ja tyttöleirejä pitkin kesää. Lähempiä tietoja niistä saa seurakuntien kerhoista ja kaikilta nuorisohjaajilta. Myös varttuneemman nuorison kesäretket ja viikonloppuleirit suunnautunevat välillä Ilmolaan. Sinnekin on täten tiedossa vilkas ja toimielias kesä.

Seurakunnalliseen kesäkuvaan kuuluisivat vielä lisäksi nuorten kesäkodit, jonne nuoret sopivina iltoina voisivat kokoontua vapaiden harrastustensa tahi ohjatun toiminnan piiriin. Kesäkodin tulisi olla niin lähellä kaupunkia, että sinne voisi pyöräillä tai mopotella arki-iltanakin työajan päätyttyä. Nykyoloissa on kesäkotitoimintaa koeteltava sijoittaa sekä Junnilan että Ilmolan puitteisiin. Saamme kuitenkin olla kiitolliset niistäkin hyvistä mahdollisuuksista, joita nykyiset kesätoimintakeskukset meille tarjoavat.

Seurakunnan leireille tarjotaan kaloripitoista ruokaa, sillä tavanmukaisen leiriruokan lisäksi leiriläisiä ravitaan Jumalan sanalla ja rukouksella. Vanhempien tulisi luottavaisesti lähettää lapsensa ja nuorensa seurakunnan leireille, ja nuorisohjaajien tulisi ahkeroida osoittautukseen tämän luottamuksen arvoiseksi.

Paavo Yrjölä

Heikkilän HAUTAUSTOIMISTO

Om. U. Karihaara
Eteläpuisto 13, puh. 12 125

ANTIN KUKKA

Eteläpuisto 13, puh. 14 994

Täydellistä palvelua aloillamme

Etusivulta...

vielä nykyajassa. Iankaikkisuus saattaa tuntua kyllä nykyajan ihmisestä jonkinlaiselta ylellisyydeltä silloin, kun tämä maallinen elämä kaipaisi monessa suhteessa parantamista. Älkäämme siis tuomitko ihmisiä, jotka näin ajattelevat. Ei kukaan tule autuaaksi sillä, että häntä moititaan ja häneltä vaaditaan. Mutta älkäämme laakato puhumasta iankaikkisesta elämästä.

Ihmiset eivät odota, papin kohdatessaan, tapaavansa virkamiehen tai edes hyvän ihmisen, vaan he tarkastelevat häntä sadakseen selville, onko iankaikkisuus papille selvä ja tuttu, varsinkin kun ajalliset asiat ihmistä niin monin tavoin sitovat. He tutkivat, onko papikin samanlainen. Monenlaisia sinulta odotetaan. Jumala on kasvattanut sinut tähän tehtävään, mutta tärkeintä, mitä sinulta odotetaan on, että sinä olisit Herran pappi, iankaikkisuuden ihminen, joka kestää kiusaukset ja kärsit koettelemukset. Jumalan pyhyden tunto koskettaa sydäntä, kun ihmiset kohtaavat miehen, jota on kiusattu, mutta joka on kiusaukset kestänyt ja koettelemukset voittanut. Kaikilla meil-

lä on omat kiusauksemme, jotka meidän on kestättävä, mutta kristittyinä ja pappeina meillä on omat erityiskiusauksemme, sillä Jumalan sana tahdotaan tehdä tyhjäksi ja naurunalaiseksi. Näin on aina ollut ja näin on aina oleva.

Älkäämme valitelko, kun joudumme kiusauksiin, mutta varokaamme, ettemme ole omissa kiusauksissamme etäällä Herrasta. Meidän täytyy päästä Kristuksen itsensä ohjattaviksi, irti ihmisistä ja kiinni Herraan. Muuten me lankeamme oikealle tai vasemmalle. Valmistaudu siis kiusauksiin, mutta käytä ahkerasti armoa, joka meille on annettu Jeesuksessa Kristuksessa, pidä selustasi vapaana vihollisesta ja Kristuksen nimessä tee Herran työtä.

Seuranneessa jumalanpalveluksessa saarnasi rovasti Torsti Kanerva päivän tekstistä. Alttaritoimituksen suorittivat pastori Aatos Laiho ja Paavo Silanpää. Kirkkokuoro kanttori-urkuri Heino Kantolan johtamana juhlisti tilaisuutta joka päättyi Bachin Fuuga c-molli urkusävellykseen.

Juhlallisuuksiin kuului vielä ateria runsaalle kutsuvierasjoukolle sekä seurakuntajuhlia Väinölän kirkossa ja Mikonkadun rukoushuoneessa.

HAUTAUSTOIMISTO
SAIN OSAKEYHTIÖ

Eteläpuisto 11

Puh. 12 161

Hoidamme kaikki alaamme
kuuluvat tehtävät

Pojat mielipuuhiissaan nuotion äärellä Lytlylässä.

POIKIEN TOIMINTAA

Poikatyön talvikauden toiminnan rungon muodostaa viikottainen kerhotoiminta. Kerhoihin koostuu säännöllisesti runsaasti poikia. Kerhoja on kuluneena kautena ollut toiminnassa lukumäärältään enemmän kuin aikaisemmin, ja tämä johtuu siitä, että saimme monta uutta vapaaehtoista kerhonohtajaa viime syksynä pidetyn antoisan kerhonohtajakurssin jälkeen.

Viikottaisten kerhoiltojen ohella on ollut monenlaista muuta toimintaa. Helmikuussa pidettiin hiihtokilpailut Pinomäen koulun maastossa ja ne olivat samalla karsinnat Valtakunnallisille Poikapäiville Jyväskylään. Edustusjoukkueemme oli Jyväskylässä pidetyssä Raamattutietokilpailussa. Helmi-maaliskuun vaihteessa oli seurakunnalla kahdet yhteiset hiihtoleirit Ilmolan leirikeskuksessa. Sää ja muut olosuhteet olivat mitä parhaimmat tiiviin leiriohjelman läpiviemiseen. Kuvia kilpailusta on myös käyty Urheilukeskuksen Kakkoskauallossa. Sarjoissa on ollut mukana yhteensä 15 kerhoa eli joukkuetta. Maaliskuun aikana ovat pojat olleet ahkerasti asialla Poikien kevätkeräyksen merkeissä.

Tämän kevään tulevasta toiminnasta voimme mainita Rauman seurakuntapoikien vierailu Teljään. Toukokuussa on poikien suuri kevätkokous, jossa ahkerimmat kerholaiset palkitaan talven uutteruudesta. Seurakuntien yhteiset poikapäivät pidetään toukokuun 29.—30. päivänä Junnilassa. Ohjelmassa on mm. seurakuntien ja kerhojen välinen Raamattutietokilpailu Apost. tekojen 10 ensimmäisestä luvusta, lisäksi ovat vielä urheilu- ja ampumakilpailut. Sen jälkeen ovatkin edessä jännittävät ja odotetut kesäleirit.

PL

TYÖ EI OLE RANGAISTUS

Joitakin vuosia sitten kiinnitettiin ruotsalainen professori Aron Borelius yleistä huomiota siihen, että kukaan ei kohota ääntään työn kunniaksi, vaan että kaikkia kiinnostaa vain vapaa-aika. Vapaa-ajan käyttö on jo nyt muodostumassa ongelmaksi Amerikassa ja psykiatrit kiinnittävät vakavaa huomiota vapaa-ajankäytön eri muotoihin. On todettu, että lepo yksin ei riitä rentouttamaan ihmistä vaan ON AIKAANSAA-TAVA AKTIIVISTA LEPOA.

Kirjailija Per Wahlöö on kiinnittänyt viimeisissä kirjoissaan voimakkaasti huomiota kauhu-kuvaan, jonka tulevaisuuden yhteiskunta muodostaa liiallisine vapaa-aikoineen. Hän väittää:

— Ihmiset eivät enää nykyisessä hyvinvointiyhteiskunnassa osaa nauttia työstään. He työskentelevät pakotettuina — oman korkeamman elintasonsa voitteluun ajamina, ei suinkaan sadakseen työntuloa. Hyvinvointin työn, laatuun, jota me jokainen tänä päivänä

PORIN POJAT VOITTIVAT

Valtakunnalliset poikien talvipäivät olivat Jyväskylässä 5.—7. maaliskuuta. Päiville oli saapunut poikia ja nuorukaisia maamme seurakunnista noin 800. Poria edusti kolme seurakuntaa, Keski-Pori, Porin Teljä ja Pihlava, joista yhteensä kertyi 37 poikaa. Raamattutietokilpailussa, jossa oli mukana 30 seurakuntaa, kävivät kovan kamppailun Keski-Pori ja Teljä. Ensiksi mainittu voitti yhdellä pisteellä. Pianonsoitossa sai Keski-Porin edustaja Antti Yrjölä viidennen sijan ja laulussa Teljän edustaja Mertsu Helsing kahdeksannen sijan.

Raamattutietokilpailun voittajajoukkueessa olivat Raimo Harju, Keijo Rainermaa ja Mauri Östervik. Porilaiset tekivät retken linja-autolla.

POIKIEN TALVILEIRIT
LYTLYLÄSSÄ

Porin seurakuntapoikien talvileirit pidettiin Lytlylän Ilmolan leirikeskuksessa. Leirejä oli kaksi ja niillä poikia yhteensä yli 50. Leirien johtajina toimivat seurakuntien poikatyönohjaajat, ja tottuneena ruoan valmistajana oli rouva Anja Svanberg. Ilmat olivat mitä parhaimmat molempien leirien aikana.

Ohjelma leireillä oli hyvin monipuolinen ja tiivis. Aamupäivisin hiljennettiin katselemaan ja kuuntelemaan, mitä Raamattu tahtoo pojille opettaa. Keski- ja iltapäivä vietettiin kovissa kilpailuissa. Hiihettiin, suunnistettiin, ja saunoamiseenkin oli mahdollisuus. Ilat kuluivat takkavalkean ääressä henkisten kilpailujen ja makkarapaiston parissa.

TELJÄN NUORTEN VIIKKO-
TOIMINTA:

Ma. Nuortenpiiri Väinölässä klo 19.30.

Ke. Nuortenpiiri Rauhanpuisto 1 klo 19.30.

To. Nuorten raamattupiiri Äestäjänk. 6 klo 19.

Pe. Nuorten lähetyspiiri Mikonkatu 8 klo 19.

La Nuorisoihtä Äs. 6 klo 19.30.

Lauluryhmän harjoitukset Äs. 6 to klo 18.

Myös uudet laulajat tervetuloa.

teemme, pitäisi antaa meille tyydytyksen tunteen tekemämme ja nautinnon henkilökohtaisesta vastuustamme.

Niin ikään on tiedemiesten taholta kiinnitetty huomiota työntöön tärkeyteen mielenterveydellemme. On keskitettävä enemmän voimia, jotta työpaikasta yhä useammin tulisi paikka, jonne mielellämme menemme. Mikäli pystymme luomaan tällaiset työolosuhteet yhä useammat ihmiset käsittävät, ettei työnteko suinkaan ole rangaistus vaan mielenterveydellemme olennainen tekijä, todetaan Ruotsissa, jossa vapaa-ajankäyttö niin ikään on muodostumassa ongelmaksi.

K. T.

TELJÄN POJAT HIIHTIVÄT
KILPAA

Pinomäen koulun maastossa. Osanottajia oli lähes 40.

Tuloksia:

Alle 16 v.: 1) Tuomo Kuusinen 25.58, 2) Pekka Repo 27.11, 3) Antti Punkari 29.13.

Alle 14 v.: 1) Reijo Väisänen 28.02, 2) Reijo Kostiaainen 28.58, 3) Keijo Pensas 31.05.

Alle 12 v.: 1) Matti Alamaa 15.03, 2) Pekka Hörkö 15.04, 3) Kimmo Norri 15.56.

Alle 9 v.: 1) Tarmo Riikonen 17.59, 2) Jari Vehkaoja 20.50, 3) Tapani Terho 21.50.

Teljän poikien jääkiekkosarjojen parhaat. Otteluissa oli mukana yhteensä 15 joukkuetta.

Tuloksia:

Yli 13 v.: 1) Kartanonmäen kerho, 2) Uudenkoiviston kerho.

Alle 13 v.: 1) Äestäjänk. 6 kerho, 2) Kartanonmäen kerho.

Alle 12 v.: 1) Yrjönkatu 27 kerho, 2) Äestäjänk. 6 kerho.

YHTEISVASTUUKERÄYS

Helmi—toukokuun välisenä aikana suoritetaan jälleen yhteisvastuukeräys kautta koko maan. Se on järjestyksessä 16. keräys ja sen tuotto jakaantuu tänä vuonna siten, että keräävä seurakunta saa koko tuotosta 40 pros. ja 60 pros. lähetetään keräystoimistolle, joka jakaa saamansa tuoton kolmeen yhtä suureen osaan: ne ovat tuomiokapitulien kautta annettavat avustukset, diakonissalaitokset ja ulkomainen avustustoiminta. Yhteisvastuukeräystoimiston kautta myönnetään varoja myös eräisiin kotimaisiin erityistarpeisiin mustalaislähetykselle ja kehitysvammaisten kansanopiston rakentamiseen. Kussakin Porin seurakunnassa suoritetaan keräys ovelta ovelle keräyksenä ja seurakuntien yhteinen diakoniatomisto suorittaa kauppa- ja liikekeräyksen. Edellisen vuoden yhteisvastuukeräyksen tulokset olivat seurakunnittain seuraavat: Länsi-Pori 1553,50 mk, Porin Teljä 2324,30 mk, Keski-Pori 1372,80, Pihlava 378,20 ja Reposaari?

Kiitollisin mielin on todettu Yhteisvastuukeräyksen tulosten nousseen vuosi vuodelta. Päätoimikunnan julkilausumassa sanotaan, "Koettu totuus on ettei kukaan köyhyä antaessaan. Armelias on rikas." Ja Raamatun sana kehoittaa: "Joka laupeutta harjoittaa, tekee sen iltoita" (Room. 12:8).

Lahjoituksenne voitte lähettää myös suoraan yhteisvastuutillilemme 86164 Porin Seudun Osuuskassaan.

KIRKKOTEKSTILEJÄ
PIHLAVAN KIRKKOON

Ensimmäisenä paastonajan sunnuntaina 7. 3. 1965 olivat Pihlavan kirkossa ensi kertaa käytössä uudet paastonajan violetin väriset kirkkotekstilit. Messukasukka ja stoola saatiin kirkkoon Pihlavan seurakuntapiirin lahjoittamana ja itse alttarivaate (antependium) sekä kalkkiliina taas seurakunnan hankkimina. Kirkkotekstilien suunnittelijoina toimivat rov. P. O. Ekko sekä kirkkoherra N. Suonen ja on niissä käytetty aiheena Kristuksen kärsimykseen liittyviä symboleja. Tekstitil on valmistunut Porin Käsiyötarpeisto.

MITÄ ON EKUMENIA?

Kirkon piirissä keskustellaan vilkkaasti ekumeniasta. Kirkolliskokous on käsitellyt kysymystä, olisiko ekumeeninen periaate liitettävä kirkkolain ensimmäiseen pykälään, jossa kirkon tunnustus mainitaan. Kirkon piirissä ilmes-tyvät lehdet kirjoittavat asian puolesta ja sitä vastaan. Vast-ikään kokoontui Turussa kirkon piirissä toimivien järjestöjen neu-vottelukokous, jonka ohjelmaan myös liittyi keskustelua ekume-niasta. Asia on esillä, mutta mitä se merkitsee?

Sana "ekumenia" johtuu kreikan kielen sanasta oikumene, jo-ka merkitsee sananmukaisesti "asuttu", siis koko asuttua maail-maa. Jo vanhassa kirkossa sana sai merkityksen "koko kirkkoa koskeva". Ekumeeninen liike tar-kottaa kristillisten kirkkojen piir-iässä syntynyttä liikettä, joka pyr-ki lähentämään eri kirkkokuntia toisiinsa.

Meidän aikamme ekumeeninen liike on saanut alkunsa viime vuosi-sadalla syntyneistä yleiskristilli-sistä järjestöistä kuten NMKY:n NNKY:n maailmanliitoista ja Yli-opplaiden Kristillisestä Maail-manliitosta. Voimakkaimman sy-säyksen kirkkojen yhteysliike sai kuitenkin lähetystyöstä, jolle sa-malla alueella toimivien eri kirk-kojen kilpailu ja kiistely on tu-hojsaa. Niinpä vuonna 1910 Edin-burghissa Skotlannissa pidetty maailman lähetyskonferenssi muo-dostui tämän vuosisadan ekumee-nisen liikkeen lähtölaukaukseksi. Ekumeenisen liikkeen tärkein elin on nykyään Kirkkojen Maailman-neuvosto, joka perustettiin 1948. Siihen kuuluu nykyään 200 kirk-koa, mm. Suomen evankelis-luteri-

lainen kirkko ja Suomen ortodok-sinen kirkko. Ekumeenisen työn voidaan sa-noa perustuvan ennen muuta Jee-suksen ennen kärsimistään lausu-maan rukoukseen, jonka Johan-neksen evankeliumin luku 17 on meille tallentanut. Jeesus rukoi-li, että ne, jotka uskovat häneen, oli-sivat yhtä, että maailma uskoisi. Kuten mainittu, kristittyjen yhe-tyden merkitys lähetystyölle ja kaikelle julistukselle on kokemus-peräinen tosiasia.

Melko yleinen on käsitys, että kunkin kirkon oma tunnustus, sen tunnustuskirjat, rajoittavat sen osallistumista ekumeeniseen yh-teistyöhön. Ainakin luterilaisiin tunnustuskirjoihin kohdistettu tut-kimus on osoittanut, että näin ei ole. Asiasta piti Luterilaisen maa-ilmanliiton yleiskokouksessa Hel-singissä 1963 merkittävän luennon saksalainen professori Ernst Kin-der. Hän osoitti siinä, että lute-rilaisten tunnustuskirjojen tarkoi-tuksena ei ole lainkaan määritel-lä mitään erillistä luterilaista kirkkokuntaa, vaan tunnustaa ko-ko kristillisen kirkon puolesta Kristusta tietystä historiallisesta tilanteesta. Voidaan jopa sanoa että luterilainen tunnustus on luonteeltaan "ekumeeninen".

"Jokaista keskuudessamme ilme-nevää ajatustapaa, käsitystä ja mielipidettä olisi rakkaudessa ja hyvydessä kuunneltava, ymmär-rettävä ja punnittava sekä ver-tailemalla yhdistettävä ne yhdeksi ainoaksi kristilliseksi totuudeksi siten, että kaikki, mikä kummal-takin puolelta on väärin selitetty tai käsitelty, poistettaisiin, ja kaikkien meidän avullamme yksi ainoa ja oikea uskonto hyväksyt-

ARKKIPIISPA VIHKI 11 DIA-KONISSAA PORISSA

Helmikuun 20. päivä oli Porin Diakonissalaitoksen merkkipäivä. Arkkipiispa Martti Simojoki vie-raili ensi kertaa Porissa. Aluksi johti hän puhetta diakonissalaitok-sen säätiön hallituksessa. Ja illalla oli Keski-Porin kirkkoon järjestet-ty 11 uuden diakonissan vihkimi-nen kuuden papin avustamana.

Puheensa lähtökohdaksi arkki-piispa oli valinnut Johanneksen evankeliumin jakeet: "Hänen täy-teydestään me kaikki olemme saa-neet, ja armoa armon päälle". Arkkipiispa Simojoki lausui uusile diakonissoille mm.:

"Te seisotte tässä valmistuneina elämäntehtävään. Kaikki eivät pääse nauttimaan tällaisesta. Te sanotte tänään kiitollisin mielin: me olemme saaneet. Tämä päivä on sanomattoman ilon päivä myös vanhemmille ja omaisille. Näin sanovat myös opettajat ja työtove-rit. Näin sanoo tänään myös koko uskova Suomen kirkko. Mutta me emme ole tänään vain saaneet. Me tiedämme, että meille on annettu, ja tiedämme kuka meille on anta-nut. Sen vuoksi olemme nyt Her-ran alttarin ympärillä. Me tunnus-tamme sen, että meille on annettu. Jääköön tämä pyhä hetki pysyvänä muistona siitä, että te olette saaneet Jumalalta ja saatte jatku-vasti.

täisiin ja säilytettäisiin, jotta me kaikki, yhden Kristuksen alaisina ollen ja taistellen, myös yhdessä seurakunnassa ja yhdessä kirkos-sa yksimielisinä eläisimme." On-ko tämä Kirkkojen Maailmanne-uoston rohkeimpia lausuntoja jos-tain New Delhin yleiskokouksesta? Ei, vaan luterilaisen kirkon tunnustuskirjoista, Augsburgin tunnustuksen esipuheesta vuodelta 1530. Luterilainen tunnustus ei kiellä, vaan velvoittaa ekume-niaan. KT.

ARMAHTAVAA RAKKAUTTA

Porin Katulähetyskeskuksen viet-täessä 20-vuotisjuhlaansa oli-past. Vilho Närhi, siht. Aino-vat kaikkien silmät kiintyneinä Mikonkatu 8 rukoushuoneen työntekijä Arvid v. Martens, peräseinän silhuettikuvaan, jos-Turusta katulähetystyöntekijät sa oli Laupias samarialainen ja Helge Vaitinen ja Matti Van-aasin selässä kärsivä mies sekä sanat "niin hän armahti häntä." Lehtinen, metodistikirkon pas-Maaliskuun 27.—28. p. juhlille torit Toivo Rajamaa, Reino oli saapunut vieraita Helsin-Alho sekä joukko muita.

Juhlille antoi leimansa 20-vuotta sitten käydyn hengellisen taistelun muistot, joita kerrottiin runsaasti. Katulähetys ei suinkaan ole karu työmaa, sillä iloa ei ole, jos ei ole iktetty. Armahtaja käyttää armon saaneita ihmisiä toisten armahtami-

Mitä ikinäkin tulette tekemään, antakoon teidän elämäne ja koko olentonne todistuksen ihmisille siitä, että Jumala antaa. Jumala antaa armoa armon päälle. Armo on voima, jota saamme käyttää. Kuten enemmän me armoa käyttä-mme ja siihen turvaudumme, sitä enemmän me armoa saamme. Ju-malan armo on annettu meille Jee-suksessa Kristuksessa.

Vihittävinä olivat: Ritva Hilan-der Tampereelta, Leila Huuskonen Raumalta, Terttu Järvenpää Me-rikarvialta, Helvi Kaitaniemi Rau-malta, Solli Korhonen Raumalta, Solli Kymäläinen Eurajoelta, Rit-va Lehtonen Piikkiöstä, Tuovi Niemelä Lappajärveltä, Anna-Maija Nieminen Tyrvältä, Rea Sandborg Helsingistä ja Tuulikki Söderlund Hämeenlinnasta.

Illalla diakonissalaitoksessa pi-detyissä seuroissa jakoi arkkipiis-pa vihituille todistukset. Johtaja Veikko Takala puhui kirkossa ja iltaseuroissa.

seen. Katulähetystä ei voi paikallis-taa tai personoida, sillä se on kaik-kialla, missä Jeesus, "Hän" armah-taa.

Jos Paavali ja apostolit eivät oli-si lähteneet, olisi meiltäkin armo kulunut hukkaan. Siksi on hyökät-tävä Jeesuksen nimessä. Jälestä-päin tuntuu huvittavalta muistella, kuinka entisen rantaruokalan huma-lasta hoippuvia miehiä talutettiin silloiseen rippikoulusaliin katulähe-tyskokoukseen. Mutta ihmisiä pelas-tui Jeesukselle.

Nykyherken ilona on äskettäin syntynyt nuorten katulähetys, joka kokoa jo satoja kadun nuoria lta-puisto 14 seurakuntakotiin.

Ulkonaisista juhlan puitteista mai-nittakoon nuorten kuoron, seurakun-nan kitarakuoron ja Kristillisen Työ-väenyhdistyksen torvisoitto-kunnan ja Mauri Iljannon yksinlaulusityk-set. Historiikin esitti rovasti Matti A. Mustonen.

Toivottavaa on, että katulähetys-työntekijöiden riveihin tulisi uusia taistelijoita armahdusta levittä-mään.

Porin seurakuntien rippikoululeirit

kesäkoti Junnilassa I leiri ajalla 3. 6.—16. 6. -65 ja II leiri ajalla 16. 8.—29. 8. -65. Osanottomaksu porilaisilta 60.00 mk ja Porin ulkopuolelta olevilta 65.00. Hakijalta vaaditaan, että hän viimeistään leiriaikana täyttää 15 vuotta. Leireille otetaan sekä tyttöjä että poikia. Ilmoit-tautumiset toukokuun 15. päivään mennessä puh. 14 107 tai 12 702.

Yli 40 vuotta hautauspalvelua

Rantasen
HAUTAUSTOIMISTO
PORI, ITÄPUISTO 18 Puh. 12707

Suurin — Suosituin
Kuljetukset autoillamme
kaikkialle

RIPPIKOULUT

Porin Teljän seurakuntaan kuuluvien 15 vuotta täyttäneiden poi-kien yleinen rippikoulu aloitetaan syyskuussa — 15 vuotta täyttäneit-ten oppikoululaisten tyttöjen ja poikien rippikoulu pidetään joulu-loman aikana — 15 vuotiaitten tyttöjen yleinen rippikoulu aloitetaan tammikuussa. Yleiset rippikoulut pidetään iltarippikouluna. Jokai-sesta edellämainitusta rippikoulusta ilmoitetaan ennen rippikoulun alkua seurakuntailmoituksissa ilmoittautumissuhteineen.

Yleisiin rippikouluihin otetaan myöskin oppikoululaisia.

SEURAKUNTAJAON ETUJA JA HAITTOJA

Onko suurten seurakuntien jakaminen sitten oikea ratkai-su? Tämä on kysymys, johon aikamme on annettava vastaus ja tehtävä käytännölliset rat-kaisut. Tämän tehtävän osa-suorituksina on askartelu evan-gelioimisen, kirkkohallinnon ja rekisterinpidon kysymysten kanssa.

Kirkon päätehtävänä on tar-jolla pitää evankeliumin sanaa ja johdattaa ihmisiä pelastuk-sen osallisuuteen. Sitä tarkoi-tusta varten on uusille asutus-alueille sijoitettu seurakunnal-lisia toimittajia joko vuokra-huoneisiin tai seurakunnan rakentamiin kiinteistöihin. Niiden ympärille ovat myös työnteki-jät sijoittuneet. Kaukonäköinen seurakunnan johto on rientänyt näihin väliaikaisratkaisuihin jo ennen alueellista jakoa. Mutta seurakunnan jakaantumisen jäl-keen nämä toimitilat ovat tulleet yhä kiinteämmiksi ja vaa-timukset ovat kasvaneet.

Seurakuntatietoisuus on myös jaon jälkeen aina osoittanut voimistumisen merkkejä, jopa kilpailua. Kirkkoneuvostot toi-vovat omalla alueellaan toimin-nan vilkastumista. Jos ei pai-kalla ole ollut kaikkien seuro-ten työpiirejä, on niitä perus-tettu ja vaadittu muualla käy-viä tulemaan "Oman seurakun-nan" järjestämiin rientoihin, koska asuntokin on siellä. Toi-sille on vaikea luopua totutusta traditiosta ja tutusta piiristä, mutta mitä tehdä, kun kadun

toinen puoli jäikin vanhaan seurakuntaan? Oikeaan suhtau-tumiseen tällaisissa asioissa vaaditaan ymmärtävää jousta-vuutta johdon puolelta ja kris-tityn vapautta seurakuntalais-ten kohdalla.

Seurakuntien kirkkoneuvos-tot ovat viime aikoina nimittä-neet toimikuntia pyhäkoulun, nuorison, naisten ja miesten, diakonian, lähetyskeskuksen ym. hoi-tamiseksi. Näin on herätetty maallikkojen osuus vireään seurakunnalliseen työhön. Me-nestys on ollut hyvä ainakin aluksi ja innostus suuri. Mutta kun naapuriseurakunnassakin on samat touhut, saattaa käydä niin, että esim. rukouslaulantai-iltana ollaan vetämässä nuoria moniin vierekkäisiin tilaisuuksiin. Ja kaikissa on vähän vä-keä. Samaa voimaa sanoa evan-gelioimisviikoista, joita eri yh-distykset ovat jatkuvasti tar-joamassa. Ja lopultakin kuulija-kunta jää näissä samaksi.

Mutta pitäähän olla koko kaupungin seurakuntien keskei-siä yhteistoimikuntia, sanotaan. Tämä lisää kokousten lukua ja väsyttää toimihenkilöitä tehden heistä kokousrobotteja. Koko toiminta tulee yliorganisoiduk-si. Kokouksissa istuminen ei suinkaan ole seurakuntaelämän tarkoitus, vaan ihmisten pysyminen Taivaallisen Isän yhteydessä. Kun ihmiset suunnittelevat jotain, valitsevat he toimi-kunnan. Mutta kun Jumala teettää jotain, valitsee hän hen-kilön.

Samallakuin yhteiskunta-muotomme on nopeasti muut-tunut agraarisesta teollisuus-voittoiseksi, ovat myöskin seurakuntien olot joutuneet uusiin muodonvaihdoksiin.

Aluksi tämä ilmeni maalais-seurakunnissa, mistä nuori työkykyinen väestö siirtyi ansiotyöhön kaupunkeihin ja teollisuuskeskuksiin. Heti tä-män kintereillä kaupunkiseu-rakuntien väestönlisäys herä-tti seurakunnat etsimään uusia työmuotoja laitakaupunkien hengellisiin tarpeisiin. Syntyi pikkukirkkoliike ja settlement-titoiminta. Mutta ennen pit-kää päädyttiin aluejakoon pa-piston kesken ja viimeiseksi kasvaneiden seurakuntien ja-kamiseen.

Seurakuntajako voi kasvat-taa myös karsinoitumista, jopa Berliinin muurien rakentamista, kun tahdotaan itseään tehos-taa.

Kirkkohallinnon kannalta on asutuskeskuksen seurakuntien yhteistaloudessa pysyminen edullista. Veroäyri voidaan pi-tää yhtenäisenä ja alhaisena. Talouden suunnittelu on mah-dollista pitää kurissa ja toimi-henkilöiden lukumäärä rajoitet-tuna. Yhteisten välineiden oikea sijoittaminen palvelee parhaiten kaikkea ja kiinteistöt pysyvät samanlaisessa kunnossa.

Yhteistalouden varjopuolena on havaittavissa se, että jonkun seurakunnan aloitekykyiset toi-mihenkilöt eivät saa aikaan seurakunnassaan tarpeellisia uudistuksia toisten jarrutuksen vuoksi. Koska ei muille voida antaa samoin, ei yhdellekään suoda jotain etua. Se herättää katkeruutta ja väsymistä. Sa-moin esim. diakonia-avustusten jako tuottaa vaikeuksia on sit-ten paikkakunnalla diakonia-keskus tai seurakuntien diako-niatoimikunnat.

Rekisterinpidon kannalta lie-nevät jakautuneiden seurakun-tien vaikeudet suurimmat ja ratkaisemattomimmat. Suomen kirkkoherrat ovat tottuneet vuosisatoja hoitamaan väestö-rekisteriä ja siksi yleiseen kä-sitykseen ei tästä tavasta luo-puminen tunnu soveltuvalta. Seurakunnan jakautuessa on läsnäolevan väestön rekisteri yleensä tehty uutta seurakun-taa varten ja vanhat kirjat ovat jääneet emäseurakuntaan. Mutta kaupunkilaisten muut-taessa asuntoa, ei yleensä huo-mata siirtää myös kirkonkirjoja uuteen seurakuntaan. Tämä ai-heuttaa tarpeettomia käyntejä useissa kirkkoherranvirastoissa, kun kaikki eivät ole tietoisia, mihin seurakuntaan he kuu-luvat.

Suurissa asutuskeskuksissa on suuntauduttu keskusrekis-terijärjestelmään siten, että kaikki virkatodistukset saatai-siin samasta virastosta. Tämä

taas paisuttaa virastomaisuutta ja hävittää henkilökohtaisen kosketuksen seurakuntalaisiin. Pienemmissä oloissa on parem-pia mahdollisuuksia myös sie-lunhoidolliseen keskusteluun. Toisaalta viraston hoito nyky-aikaisten runsaiden määräysten sokkeiloissa sitoo liiaksi papin varsinaista työpanosta.

Sukuselvitysten saaminen ny-kaikaisen perhekorttijärjestel-män puitteissa näyttää myös käyvän yhä vaikeammaksi ja-kautuneissa seurakunnissa. Sa-moin toimitilat ovat miltei jo-kaisessa virastossa liian ahtaat. Kirkkoherranvirastojen on an-nettava luetteloita ja ilmoituk-sia samoista väestössä tapahtu-neista muutoksista liian monille virastoille. Näin työtaakka on vuodesta vuoteen vain lisäänty-nyt aiheuttaen byrokraattista virastokankeutta ainakin ylei-sön silmissä. Sairausvakuutuk-sen tultua voimaan sanotta-koon, että henkilötiedot tulevat entistä paremmin tarkistetuiksi ja kirkonkirjojen inhimilliset virheet korjatuiksi.

Seurakuntajaot tuovat siis mukanaan sekä hyödyllisiä, että ikäviä puolia. Monet niistä ta-sottuvat kuitenkin ajan kules-sa. Mutta tällä hetkellä voim-me sittenkin panna kysymys-merkin seurakuntajakokysy-myksen jälkeen. — Onko tämä paras ratkaisu?

Kirkon Tiedotuspalvelu

P. O. EKKO

KESKI-PORISSA TAPAHTUVAA:

11. 4. Evankeliumiyhdistyksen Talvi-juhlat.
 11. 4. Ruotsinkiel. jumalanpalv. Kh. Erik Hedman. Ruotsinkiel. miesten ja naisten kokous ruots. yhteiskoulussa. Kh. ja rva Hedman.
 12.—16. 4. Hiljaisen viikon illat ehtoollisviihtoiineen.
 16. 4. Radiojumalanpalvelus. Rovasti Mustonen.
 16. 4. Ruots. jumalanp. Past. Ralf Karlsson. Konfirmatio ja ehtoollisviihto.
 18. 4. Porin Rauhanystyksen seuroja kirkossa.
 19. 4. Radiojumalanpalvelus. Joht. O. Antola. Rukoilevaisten pääsiäis-seurat.
 25. 4. Seurakunnan diakoniatila.
 2. 5. Radiojumalanpalvelus. Rovasti Mustonen.
 16. 5. Porin Teljän kirkkokuoroilla Keski-Porin kirkossa.
 27. 5. Lähetyshuone.

Sun ristisi juurelle, Jeesus,
 Mä syntini synkät tuon.
 Niin kurja kuin oon, sun puolees
 Mä kaipaavan katseen luon.

Sun ristisi juurelta, Jeesus,
 Ain rintaani rauhan sain.
 Sain lohtua lohdutonna,
 Sain riemua murheissain.

50 vuotta

täytti 3. p:nä huhtikuuta Porin Diakonissalaitoksen talouspäällikkö, kapteeni evp. Arvi Ylönen. Hän on ollut toimessaan v. 1960 alkaen ja ottanut osaa moniin seurakunnallisiin toimiin kuten diakoniatointikuntaan, kirkkoneuvostoon, kirkkovaltuustoon ja evank. nuorisoliiton johtokuntaan.

PORIN SEURAKUNTIEN TYÖNTEKIJÄT

KESKI-PORI

Mustonen Matti A. khra. rov.	
— virkahuone Hallituskatu 9	12 408
— Hallituskatu 9 as.	12 525
Tarna Paavo kappal. past.	
— Hallituskatu 9 as.	13 484
Ekko P. O. vir. apul. rov.	
— virasto 9—12	12 201
— Hallituskatu 9 as.	13 631
Kyllönen Vuokko teol. kand.	
— Pohjoispuisto 2 C 40 as.	15 122
Elo Arvo 1. kanttori-urkuri dir. cant.	
— Pohjois-kauppatori 3 C as.	14 404
Kalijärvi Erkki 2. kanttori-urkuri	
— dir. mus. Toejoki pappila as.	12 297
Mäkelä Aili diakonissa Yrjönkatu 10 D	
— tav. 11—12.30	18 398
Heinilä Vilma diakonissa Ruosniemi	
— tav. 8—10	20 084
Kalajoki Lea tyttötyönohjaaja	
— Vanhakoivostontie 13 as.	23 957
Ruusuvuori Raija tyttötyönohjaaja	
— Valtakatu 14 A 14	
Iljanto Mauri poikatyönohjaaja	
— Antinkatu 18 A 4 as.	17 035
Iljanto Ismo poikatyönohjaaja	
— Eteläpuisto 13 B as. (Sippola)	15 009

PORIN TELJÄ

Kanerva Torsti khra. rov.	
— virkahuone Lant. raatihuoneenk. 3	12 401
— Eteläpuisto 19 as.	18 314
Laiho Aatos kappal. past.	
— Väinölän seurakuntatalo as.	24 333
Sillanpää Paavo vir. apul. past.	
— virasto 9—12	16 244
— Jaakontie 18 as.	14 029
Linnamäki Raimo	
— Koivulantie 6 as.	24 894
Kantola Heino kanttori-urkuri	
— Toejoki pappila as.	14 957
Eskola Taimi diakonissa	
— Väinölän srk. talo tav. 11—12.30	24 331
Huuskonen Leila diakonissa,	
to pe 8.30—10 Mikonkatu 8	
ma ti ke 8.30—10.00 Säätäjänk. 1 as.	24 563
Koskela Tyyne tyttötyönohjaaja	
— Rauhanpuisto 1 as.	14 992
Vettenranta Hilikka tyttötyönohjaaja	
— Satakunnankatu 6 C 27 as.	13 148
Leppiniemi Pauli poikatyönohjaaja	
— Jaakontie 16 as.	16 796
Kyllönen Heikki poikatyönohjaaja	
— Pohjoispuisto 2 C 40 as.	15 122

LÄNSI-PORI

Vuola Voitto khra. teol. lis.	
— Liikastentie 28 as.	15 579
Väntsi Paavo srk. apul. past.	
— Rauhanpuisto 1 as.	15 144
Koskela Jorma kanttori-urkuri	
— Rauhanpuisto 1 as.	14 992
Ylijoki Helmi diakonissa	
— Liikastentie 28 tav. 8—10	16 701
Tirkkonen Ritva tyttötyönohjaaja	
— Tuomarinkatu 3	
Eskelinen Vilho poikatyönohjaaja	
— Rauhanpuisto 1 as.	17 202

PIHLAVA

Suhonen Niilo khra. Pihlava as.	85 071
Torikka Jaakko kanttori-urkuri	
— dir. cant. Pihlava as.	85 221
Sahakari Maija-Liisa diakonissa	
— Pihlavan kirkko tav. 9—10	85 241
Ronkainen Leena tyttötyönohjaaja	
— diakoni, Pihlava as.	85 209
Kormanen Heimo poikatyönohjaaja	
— Kyläsaaren srk. talo as.	86 056

REPOSAARI

Lauro Viljo khra. rov.	
— Merimiehenkatu 1 as.	84 023
Haapalainen Väinö 1. kanttori-urkuri	
— Merimiehenkatu 1 as.	84 090
Lehtola Liisa diakonissa	
— Merimiehenkatu 1 tav. 8—9	84 034
Poika- ja tyttötyönohjaajat ks.	
— Pihlavan srk.	

AISTIVIALLISTEN DIAKONISSA

Hokkanen Elvi tav. Mikonk. 8	12 702
— Ma ja To 11—12.30	
— Ke ja Pe 16—17	
— Tuomarinkatu 16 as.	16 202

HILJAINEN VIIKKO 12.—16. 4. 1965

PORIN KIRKOSSA
"Ylös Jerusalemiin"

Maan. Rov. Matti A. Mustonen: "Temppelin puhdistus". Jh. 2; 13—17. Keski-Porin kirkkokuoro. H. p. eht. rov. P. O. Ekko.
 Tiist. Past. Paavo Tarna: "Viinipuu ja oksat". Jh. 15; 5—9. Diakonissalaitoksen kuoro: "Sun rauhasi". H. p. eht. rov. Matti A. Mustonen.
 Kesk. Teol. lis. Veikko Takala: "Kavaltaja Juudas". Lk. 1; 1—6. Kaksinlaulu: Mauri ja Ismo Iljanto. H. p. eht. past. Paavo Tarna.
 Torst. Rov. P. O. Ekko: "Pyhä Ehtoollinen". Mt. 26; 26—30. Nuorten kuoro. H. p. eht. rov. Matti A. Mustonen.
 Perj. Past. Paavo Tarna: "Kuolema ristillä". Jh. 19; 25—30. Nuorten Naisten Kr. Yhd. kuoro. H. p. eht. rov. P. O. Ekko.
 Illat alkavat klo 19.

ENSIMMÄINEN TELEVISIOINTI
PORIN KIRKOSTA

Samalla kun Summan taistelujen veteraanit olivat tulleet Poriin viettämään 25-vuotismuistoja maaliskuun 14. p., oli järjestetty ensimmäinen jumalanpalveluksen televisiointikaupungistamme.
 Televisioinnin oli järjestänyt pastori Heikki Kalima.
 Kun rovasti Mustonen oli lausunut läsnäolijat ja katselijat tervetulleiksi, suorittivat alttaripalveluksen lääninrovasti Y. S. Sarpanta ja kirkkoherra Verner W. Uorisalo. Juhlasaarnassaan rovasti Toivo Salminen puhui päivän tekstiin viitaten ahdistuksesta, jossa niin moni nykyisin elää, vaikka asummekin hyvinvointivaltiossa. "Moni koettaa unohtaa ahdistuksensa huvituksella ja käyttämällä väkijuomia, jotta voisi helkeksi unohtaa oman kurjuutensa. Mutta menkäämme Jeesuksen luo, sillä Jeesus on sanonut 'Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo'. Ajassamme on paljon ilmiöitä, jotka täyttävät sydämen ahdistuksella, lähimmäisiin ei luoteta ja eräät kynäilijät ovat jopa ryhtyneet pilkkaamaan Jumalaa. 25 vuotta sitten oli koko kansamme kuin yhteistä rukoilevaista joukkoa, sillä omat voimat eivät silloin riittäneet. Jumala kuuli meitä ja auttoi. Eikö meidän ole tästä kiittäminen."

Jumalanpalveluksessa esitti kuorolaulua Keski-Porin kirkkokuoro dir. cant. Arvo Elon johdolla. Uruissa oli diplomiurkuri Erkki Kalijärvi. Summan invalidien ja heidän perheittensä hyväksi koottu kolehti tuotti 810 markkaa.

Kirkonmenojen jälkeen kokoon tuivat satalukuiset Summan sotilaat rydikkääksi joukoksi sankarihautojen äärelle. Niinisalon varuskuntasoitokunta musiikkiluottantti A. N. Karisen johdolla soitti aluksi Suomen sotilaan hymnin ja tämän jälkeen puhui rehtori Hugo Nuorsaari.

KIRKKOHERRANVIRASTOT

Avoimna arkisin klo 9—12, perjant. lisäksi klo 16—17.
Keski-Pori Hallituskatu 9, puh. 12 201.
Porin Teljä Lant. raatihuoneenk. 3, puh. 16 244.
Länsi-Pori Liikastentie 28, puh. 17 671.
Pihlava Pihlavan kirkolla, puh. 85 071.
Reposaari. Reposaarella Merimiehenkatu 1, tiist., torst., klo 9—11 ja 17—18, lauant. 9—11, puh. 84 023.

TALOUSTOIMISTO

Lant. Raatihuoneenk. 3, arkisin klo 9—12, perj. myös klo 16—17, puh. 12 784.

DIAKONIATOIMISTO

Mikonkatu 8, arkisin klo 9—11.30, puh. 14 107.

NUORISOTOIMISTO

Mikonkatu 8, arkisin klo 11.30—12.30, puh. 14 107.

HAUTAUSMAATOIMISTO

Uudessa siunauskappelissa, arkisin klo 9—11, puh. 14 319.

PORIN TELJÄN Hiljainen viikko

huhtikuun 11.—18. p:nä 1965

VÄINÖLÄN KIRKOSSA

Palmusunnuntaina klo 9.30 tyttöjen rippikoulun konfirmatio ja klo 10 jumalanpalvelus, past. Laiho. Väinölän kuoro.
 Maanantaina klo 19 ahtisaarna, past. Laiho. Yksinlaulua opett. Unto Kovanen.
 Tiistaina klo 19 ahtisaarna, teol. yliopp. Raimo Linnamäki. Väinölän kuoro.
 Keskiviikkona klo 19 ahtisaarna, past. Sillanpää. Lasten laulua.
 Torstaina klo 19 ahtisaarna, rippisat past. Sillanpää. Väinölän kuoro.
 Pitkäreperjantaina klo 10 jumalanpalvelus, kh. Kanerva. H. p. Eht., rippisat past. Sillanpää. Väinölän kuoro.
 Pääsiäispäivänä klo 10 jumalanpalvelus, past. Sillanpää. Yhtyneet kuorot.

SININAUHALIITON VUOSI-
JUHLA PORISSA

Porin ja lähiympäristön kirkkoissa vietettiin helmikuun 28. päivänä Sininauhaliiton vuosijuhlaa.
 Tämä kristillisellä pohjalla toimiva raittiusliike on syntynyt Yhdysvalloissa 1870-luvulla, ja 1890-luvulla aate levisi Englantiin ja Skandinaviaan. Suomen Sininauhaliitto, joka on keskittynyt uskonnolliseen pelastavaan raittiusyhteyhön, täyttää ensi vuonna 30 vuotta. Sininauha on pystyttänyt raittiuskodin sekä Helsinkiin että Tampereelle, ja sellainen on perustella myös Poriin.
 Kristillisellä pohjalla toimivan pelastavan raittiusyhteyhön katsotaan alkaneen Suomessa jo 35 vuotta sitten Sortavalassa, jossa Suomen Kirkon Sisälähetysseuran pappina toiminut pastori, myöhemmin rovasti M. I. Kuusi perusti raittiusveljespiirin. Past. Kuusta pyydettiin joidenkin raittiusmiesten kanssa erääseen kotiin "nuhtelemaan" juoppouteen langennutta poikaa, mutta illasta tulikin keskustelu- ja rukoustilaisuus. Tämän jälkeen pastori Kuusi pyysi perheen poikaa ja tämän tovereita saapumaan luokseen joulupäivänä. Heitä saapuikin 12, ja tuona iltana vuonna 1930 sai alkunsa raittiusveljespiiri.

Alettiin julkaista "Ristin ja Raittius"-nimistä lehteä, joka nyt täyttää 30 vuotta. Sininauhaliitto perustettiin helatorstaina v. 1936 ja oli sen ensimmäisenä puheenjohtajana rovasti Matti Tarkkanen. Vuonna 1938 avattiin Helsingin ensimmäinen alkoholistien turvakoti.

Porissa vietetyn juhlan kohokohtana oli piispa Eelis Gulinin saarna Keski-Porin kirkossa ja päiväjuhla Mikonkatu 8 rukoushuoneessa, sekä virallinen vuosikokous. Porin paikallisyhdistyksen tavoitteena on raittiuskodin saaminen kaupunkiimme. Toisin sanoen: turvapaikka miehille, jotka ovat vapautuneet alkoholismista kahleista.

RUKOUSHUONEESSA
MIKONK. 8

Palmusunnuntaina klo 18 lähetysilta, Elna Vihervaara Suomen Lähetysseurasta ja kh. Kanerva. Teljän kirkkokuoro. Kärsimysahainen kuvasarja, Juhani Linkola. Nuorten esityksiä. Puhallinyhtye.
 Maanantaina klo 19 ahtisaarna, kh. Kanerva. Yksinlaulua kant. Heino Kantola.
 Tiistaina klo 19 ahtisaarna, past. Laiho. Yksinlaulua Hilikka Vetteranta.
 Keskiviikkona klo 19 ahtisaarna, kh. Kanerva. Teljän kirkkokuoro.
 Pitkäreperjantaina klo 18 ristinjuhla, teol. lis. Veikko Takala, yliopp. Linnamäki. Teljän kirkkokuoro. Lasten laulua. Yksinlaulua kant. Kantola.
 Pääsiäispäivänä klo 18 ylösnousemusjuhla, past. Laiho, nu. Vetteranta, kh. Kanerva. Pyhäkoululasten ohjelmaa, tyttökuoro.

PIHLAVA

Hiljaisen viikon ja pääsiäispäivien tilaisuudet Pihlavan seurakunnassa:
 Palmusunnuntaina jumalanpalvelukset Pihlavan kirkossa klo 10 ja Kyläsaaren seurakuntatalossa klo 14, Kyläsaarella myös H. p. Eht.
 Maanant. 12. 4. klo 19 kirkossa I ahti, kirkkokuoro laulaa.
 Tiist. 13. 4. klo 19 kirkossa II ahti, yksinlaulua.
 Keskiv. 14. 4. klo 19 kirkossa III ahti, H. p. Eht., yksinlaulua.
 Kiirastorst. klo 19 IV ahti, H. p. Eht.
 Pitkäreperj. klo 10 jumalanpalvelus, V ahti, kirkkokuoro laulaa.
 Kirkkokuoron järjestämä Ristinjuhla pitkäreperj. klo 18 kirkossa. Luetaan VI ahti. Runsa musiikkiohjelma.
 I Pääsiäispäivänä jumalanpalvelus klo 10, kirkkokuoro laulaa.
 II Pääsiäispäivänä lasten ja aikuisten yhteinen perhekerho.
 Jumalanpalveluksissa ja ahtissaarnatilaisuuksissa puhuu kirkkoherra N. Suhonen paitsi I Pääsiäispäivän jumalanpalveluksessa saarnaa Diakonissalaitoksen johtaja teol. lis. Veikko Takala.

KIRKKOHERRANVIRASTO

PORIN TELJÄN seurakunnan kirkkoherranvirasto on muutettu samassa talossa — Hallituskatu 9 jonne sisäankkuri on Länisen raatihuoneenkadun 3 puolelta. Virasto on avoinna arkipäivisin klo 9—12 ja lisäksi perjantaisin klo 16—17. Kirkkoherranviraston puhelin n:o 16244 ja kirkkoherran virkahuoneen puhelin n:o 12401.
 Kasteet toimitetaan sunnuntaisin kappelissa Hallituskatu 9 klo 13 ja vihkimiset samassa paikassa klo 14 myöskin Väinölän kirkossa toimitetaan sunnuntaisin sekä kasteita että vihkimisiä jumalanpalveluksen päätyttyä. Toimituksista ilmoitettava kirkkoherranvirastoon viimeistään edellisenä päivänä.

PORIN
KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunnat Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin
 Päätoimittaja: rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9. Puh. klo 10—12 12408, muulloin 12525.
 Toimitussihteeri: rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201, muulloin 13631.
 Toimituskunta: rov. Viljo Lauro, rov. Torsti Kanerva, teol. kand. Liisa Syrjä, opett. Kalervo Niemelä.
 Toimitus ja konttori: Pori, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201. Pankki: Pohjoismaiden Yhdyspankki, Pori.
 Ilmoitushinnat: 30 p. palstatimillimetritä, värilliset eri sopimuksen mukaan.
 Tilaushinta: 1 vuosikerta kotimaahan 3:—, ulkomaille 5:—.
 Kirjapaino: Satakunnan Kirjateollisuus Oy.